

ОСВІТА

1981–1988 рр. – Гомельський державний університет ім. Ф. Скорини. Спеціальність «Історія», кваліфікація історика, викладача історії та суспільствознавства (диплом спеціаліста РВ № 051213 від 21 червня 1988 р.).

1989–1993 рр. – аспірантура Інституту археології НАН України.

1994 р. – захист дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата історичних наук. Спеціальність 07.00.04 – археологія. Тема дисертації: «Сільські поселення IX–XIII ст. в межиріччі нижньої течії Десни та Дніпра» (диплом кандидата історичних наук КН № 005094 від 11 травня 1994 р., Спеціалізована вчена рада Д 26.234.01 Інституту археології НАН України, протокол № 5).

2000 р. – присвоєно вчене звання доцента (кафедра всесвітньої історії). Рішення Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки (протокол № 1/21-Д від 23 березня 2000 року), атестат доцента: ДЦ № 000321 від 11 травня 2000 р.

2005–2008 рр. – докторантура Чернігівського Національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка (з 2017 р. – Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка) – спеціальність всесвітня історія.

ДОСВІД ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1981–1989 рр. – лаборант, науковий співробітник, старший науковий співробітник відділу археології Чернігівського історичного музею. 1989–1993 рр. завідувачка відділом досліджень сільських поселень Чернігівського археологічного центру. 1993–1994 рр. – асистент кафедри історії Ніжинського державного педінституту імені М. В. Гоголя. 1994–2000 рр. старший викладач кафедри всесвітньої історії Чернігівського державного педагогічного інституту імені Т. Г. Шевченка, 2000 – 2008 доцент кафедри всесвітньої історії, 2008–2016 рр. доцент кафедри історії України з 2016 р. доцент кафедри археології, етнології та краєзнавчо-туристичної роботи, нині кафедра історії України, археології та краєзнавства Навчально-наукового інституту історії та соціогуманітарних дисциплін імені О. М. Лазаревського Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка.

НАУКОВИЙ СТУПІНЬ, ВЧЕНЕ ЗВАННЯ

Кандидатка історичних наук, доцентка кафедри історії України, археології та краєзнавства

ДИСЦИПЛІНИ, ЩО ВИКЛАДАЄ

Основи археології України та методика польових археологічних досліджень, Археологія кам'яного віку, бронзи та раннього залізного віку, Археологія ранніх слов'ян та Київської Русі (освітній ступінь «бакалавр»), Польова археологія (освітній ступінь «магістр»).

ДИСЕРТАЦІЙНА ПРАЦЯ

11 травня 1994 р. захист кандидатської дисертації з теми «Сільські поселення IX–XIII ст. в межиріччі нижньої течії Десни та Дніпра» у Спеціалізованій вченій раді при Інституті археології АН УРСР за спеціальністю 07.00.04 «Археологія».

СФЕРА НАУКОВИХ ІНТЕРЕСІВ

Дослідження археологічних пам'яток Чернігівського Полісся X–XIII ст. (міст, городищ, сільських поселень, могильників). Археологічне вивчення середньовічного Любеча та чинників, що впливали на його роль у середньовіччі. Серед них – природні умови, система заселення, історична топографія та динаміка її змін протягом середньовічного періоду. Вивчення особливостей матеріальної культури Чернігівського Полісся X–XIII ст.

ПРОФЕСІЙНА І ГРОМАДСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Протягом 1979–2008 рр. брала активну участь у роботі археологічних експедицій Чернігівського історичного музею, Обласного археологічного Центру, Інституту археології НАН України на теренах Чернігівщині, в Канівському Подніпров'ї та в Криму.

Керівник археологічних експедицій по дослідженню сільських поселень Чернігівщини X–XIII ст.: 1985 р. – в ур. Овраменків Круг, с. Березанка, 1986 р. – в ур. Рудка, с. Макишин, поблизу с. Кезі, 1987 р. – ур. Козарки, с. Петруші, 1989 р. – в ур. Льгівка, с. Льгів, 1991 р. – в ур. Шумлай, с. Хмельниця, 2006 р. – ур. Заплава, с. Шестовиця.

З 2009 р. керівник Любецької постійно діючої експедиції Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка.

Провела археологічні дослідження пам'яток стародавнього міста Любеча та його округи X–XVIII ст. – городищ Замкова Гора (2010–2012 рр.), Монастирище (2012–2016 рр.), Онуфрієв скит (2018 р.), території посаду стародавнього міста Любеч (2013, 2016–2020 рр.), досліджені залишки середньовічного могильника X–XIII ст. (2011, 2018 рр.) та залишки кам'яниці П. Полуботка (2009 р.) тощо.

Учасник понад 200 наукових конференцій різного рівня – Міжнародних, Всеукраїнських, регіональних.

Керівник однієї дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук та другої на здобуття ступеня доктора філософії, які були успішно захищені. Опонування на захистах кандидатських дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук за спеціальністю 07.00.04 – археологія.

Учасник держбюджетних тем давньоруського та середньовічного відділу Інституту археології НАН України: № держреєстрації: 0197U018301 (1998–2002 рр.) «Село Київської Русі (за матеріалами південно-руських земель)»; № 0112U001423 (2012–2016 рр.) «Матеріальна основа давньоруської цивілізації: археологічна карта південноруських земель IX–XIII ст.»; № 0116U006929 (2017–2021 рр.) «Матеріальна основа ранньоукраїнської цивілізації: археологічна карта другої половини XIII – початку XVIII ст.».

З 2009 по 2012 та з 2012 по 2015 рр. член спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій К 79.053.01 за спеціальністю 07.00.02.

Член спілки археологів України. Член Кваліфікаційної Ради з видачі кваліфікаційних документів на проведення археологічних досліджень на території України. Член Консультативної ради при Департаменті культури і туризму, національностей та релігій Чернігівської ОДА. Член редакційної колегії фахового видання «Сіверянський літопис».

СТАЖУВАННЯ

Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя, спільна науково-дослідна археологічна лабораторія ІА НАНУ та НДУ і при кафедрі всесвітньої історії та міжнародних відносин: Сертифікат № 14/19-20 СТ.

ВІДЗНАКИ ТА НАГОРОДИ

Почесна грамота Чернігівської ОДА (15.08.2008).

ОСНОВНІ НАУКОВІ ПРАЦІ

Має понад 150 наукових публікацій, з яких 1 стаття, індексована в базі даних Scopus, автор однієї монографії у співавторстві та автор однієї колективної монографії.

1. Veremeychuk O. Finds of Christian liturgical and devotional objects from the central part of Chernigov Land 11th – 13th centry // Rome, Constantinople and Newly-Converted Europe Archaeological and Historical Evidence. Krakow-Leipzig-Rzeszow-Warszawa, 2012. Vol. II. P. 573–590.

2. Веремейчик Е.М. Усадьба ювелира середины XIII в в Любече // STRATUM: Нашествие. Пределы катастрофы XIII века . 2016. №5. С. 99–116.

3. Веремейчик О. М. Археологічні дослідження Любецької експедиції Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка // Днепровський паром. Природное единство и историко-культурное взаимодействие белорусско-украинского пограниччя. Минск: издательство «Четыре четверти», 2018. С. 36–44.
4. Веремейчик О. М. Археологічні дослідження середньовічних поселень Чернігівського Полісся // Сіверянський літопис. 2018. № 1–2. С. 3–19.
5. Veremeychuk O. Lybech in the tenth – beginning of the eleventh century // A Viking Century: Chernihiv area from 900 to 1000 AD. Paris: ACHCByz 2022. P. 227–254.